

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Εγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Απ. 1, 10)

<p>Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΓ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1277</p>	<p>Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος 6 Αὐγούστου 2006</p>	<p>Συντάκτης † ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης</p>
--	--	---

«**Αὐτοῦ ἀκούετε**»

«Καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε» (Μαθ. 17,5)

ΕΟΡΤΗ, ἀγαπητοί μου, σήμερα. Ἐορτὴ μεγάλη. Ὅχι ἐνὸς ἀγίου, ἀλλὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ποὺ εἶνε ὁ κυρίαρχος καὶ δεσπότης τοῦ παντός. Ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλὸς τόσο ἀγαποῦσε, τόσο ἐσέβετο καὶ εὐλαβεῖτο τὸ Χριστό, ὥστε τὸν ὀνομάζει **«ὁ ἀφέντης μου ὁ Χριστός»**.

Ὅταν ὁ Χριστὸς κατέβηκε στὴ γῆ καὶ φόρεσε ἀνθρώπινη σάρκα ἀπὸ τὰ πάναγνα αἵματα τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ παρουσιάστηκε ὡς ἄνθρωπος, ἔδειξε κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐπιγείου ζωῆς του μὲ πολλοὺς τρόπους ὅτι **εἶνε ἀληθινὸς Θεός**. Εἶνε Θεός! τὸ φωνάζει ἡ διδασκαλία του· μιὰ διδασκαλία τόσο ὑψηλή, ποὺ δὲν ξανακούστηκε στὴ γῆ. Θεός! τὸ φωνάζουν τὰ θαύματά του. Μετρᾷς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ; ἄλλο τόσο μπορεῖς νὰ μετρήσεις τὰ θαύματα ποὺ ἔκανε, κάνει, καὶ θὰ κάνῃ μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Θεός! τὸ φωνάζει ἡ ἀγία του ζωὴ. Εἶνε ὁ μόνος ποὺ μπορεῖ νὰ πῇ **«Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας;»** (Ἰωάν. 8,46), ὁ μόνος γιὰ τὸν ὁποῖον εἶπαν ὅτι δὲν **«εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ»** (Α' Πέτρ. 2,22).

Ὁ Χριστὸς εἶνε Θεός! τὸ φωνάζει τέλος καὶ τὸ σημερινό του θαῦμα, **ἡ Μεταμόρφωσις**.

Πρὸ τῆς σταυρικής θυσίας του ὁ Χριστὸς πῆρε μιὰ μέρα τοὺς τρεῖς μαθητάς του, τὸν Πέτρο τὸν Ἰωάννη καὶ τὸν Ἰάκωβο, καὶ τοὺς ἀνέβασε στὸ ὄρος Θαβῶρ. Τὸ Θαβῶρ ὑπάρχει καὶ σήμερα (ἐκεῖ εἶνε κτισμένη τώρα μιὰ ὠραία ἐκκλησία τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, πηγαίνει ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων καὶ ἐορτάζουν οἱ ὀρθόδοξοι κάθε χρόνο τὴν ἀγία αὐτὴ ἡμέρα). Στὸ Θαβῶρ λοιπὸν τοὺς ἀ-

νέβασε ὁ Χριστὸς καὶ μπροστά τους **«μετεμορφώθη»**. Τίθᾳ πῇ **«μετεμορφώθη»**; Τὸ πρόσωπό του ἔλαμψε σὰν τὸν ἥλιο καὶ τὰ φτωχικά του ρούχα, ποὺ εἶχε ὑφάνει στὸν ἀργαλειό τῆς ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος, πῆραν μιὰ λάμψι ἐξαισία, ἔγιναν **«λευκὰ ὡς τὸ φῶς»** (Μαθ. 17,2). Τὴν ἴδια στιγμή παρουσιάστησαν καὶ συνωμιλοῦσαν μαζί του οἱ δύο μεγάλοι ἄνδρες τῆς παλαιᾶς διαθήκης, ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἡλίας, καὶ ἀκούστηκε φωνὴ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ νὰ λέῃ· **«Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός. ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε»** (ἔ.ἀ. 17,5). Κατάπληκτοι οἱ μαθηταὶ καὶ γεμᾶτοι ἀπὸ οὐράνια ἀγαλλίασι καὶ εὐφροσύνη εἶπαν στὸ Χριστό· Ἄς μὴν κατεβοῦμε πλέον κάτω στὴν κοινωνία· νὰ μείνουμε γιὰ πάντα ἐδῶ, νὰ βλέπουμε τὴ δόξα σου. Ὁ Χριστὸς ὅμως δὲν τὸ ἔβλεπε αὐτὸ σωστὸ καὶ δὲν δέχθηκε τὴν πρότασί τους. Γνώριζε, ὅτι πρέπει νὰ κατεβῇ καὶ πάλι κάτω στὴν κοινωνία, μέσα στὶς πόλεις, γιὰ νὰ σταυρωθῇ τελικῶς στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ νὰ σώσῃ τὸ ἀνθρώπινο γένος.

Αὐτὸ εἶνε συντόμως τὸ ἱστορικὸ μέρος τῆς ἐορτῆς. Ἐνας εὐλαβῆς ἱεροκῆρυξ τοῦ 19ου αἰῶνος μίλησε ἐπάνω στὴ σημερινὴ ἡμέρα καὶ ἀνέπτυξε δεκαπέντε ἀξιόλογα σημεῖα τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς, ποὺ ἡ ἐρμηνεία τους δίνει ἀφορμὴ διδασκαλίας. Ἐγὼ ὁ γέρων ἐπίσκοπος δὲν ἔχω τὴ δύναμι νὰ μεταφέρω ἐδῶ τὰ δεκαπέντε αὐτὰ σημεῖα. Μόνο σὲ ἓνα σημεῖο θὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχή σας· καὶ αὐτὸ εἶνε ἡ φωνὴ ποὺ ἀκούστηκε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ· **«Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε»**.

«Αὐτοῦ ἀκούετε». Ὁ Χριστὸς εἶνε ὁ ὁδηγός

μας, ὁ ἀρχηγός μας, τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὦμέγα. Αὐτὸς εἶνε ὁ ἰατρός μας, ὁ σωτὴρ μας, ὁ λυτρωτής μας. «*Αὐτοῦ ἀκούετε*». Καὶ γεννᾶται τὸ ἐρώτημα· ἀκοῦμε ἐμεῖς τὸν Χριστό; Ἄς ρωτήσουμε καθένας μας σήμερα τὴ συνείδησί του· ἀκοῦμε τὴ θεϊκὴ του διδασκαλία, ἀκολουθοῦμε τὸ παράδειγμα τῆς ζωῆς του, τηροῦμε τὶς ἐντολές του;

● Τὰ παλιὰ τὰ χρόνια τὰ εὐλογημένα οἱ ἄνθρωποι, μολονότι ζοῦσαν ὑπὸ συνθηκῆς σκληρῆς, ἀκουγαν τὸ Χριστό. Στὸν Πόντο λόγου χάριν, ὅπως ἔχω πεῖ καὶ ἄλλοτε, οἱ Τοῦρκοι δὲν ἐπέτρεπαν νὰ χτυπήσουν οἱ καμπάνες· καὶ ὅμως οἱ Χριστιανοί, χωρὶς καμπάνες, ἦταν ὅλοι παρόντες στὴν ἐκκλησία. Τώρα οἱ καμπάνες χτυπᾶνε καὶ μία καὶ δυὸ καὶ τρεῖς φορές, μὰ οἱ Χριστιανοὶ ἀδιαφοροῦν. Κοιμοῦνται ἢ ἀσχολοῦνται μὲ ἄλλα πράγματα. Ἔρχεται μέρα πού δὲ βρίσκεται στὴν ἐκκλησία παιδί νὰ κρατήσῃ τὴ λαμπάδα καὶ τὸ θυμιατό. «*Αὐτοῦ ἀκούετε*» σημαίνει **ἐκκλησιά-ζεσθε τακτικά**. Εἶνε ἐντολὴ τοῦ Κυρίου μας, ὄχι τοῦ παπᾶ καὶ τοῦ δεσπότη.

● Ἄλλη ἐντολή. Μᾶς λέει ὁ Χριστός, ὅτι ὁ γάμος εἶνε θεῖο μυστήριο, ἓνα ἀπὸ τὰ ἑπτὰ μυστήρια τῆς ἀγίας μας Ἐκκλησίας. Ἄνδρας καὶ γυναῖκα ἐνώνονται γιὰ ἓνα μεγάλο καὶ ὑψηλὸ σκοπὸ ἰσοβίως. Ὁ γάμος δηλαδὴ εἶνε ἀδιάλυτος, μόνο τὸ φτυάρι τοῦ νεκροθάφτη χωρίζει τὸ ἀντρόγυνο. Ἐν τούτοις στὰ χρόνια μας, μὲ νόμους πού ψήφισαν, θέσπισαν τὸ «αὐτόματο» καὶ τὸ «συναινετικό» διαζύγιο καὶ ἔπαυσε ἢ μοιχεῖα νὰ θεωρῆται ἔγκλημα. Χωρίζουν πλέον τὰ ἀντρόγυνα. Καὶ τὸ εἶπε ὁ Κοσμάς ὁ Αἰτωλός· θὰ ἔρθουν μέρες πού ἡ γυναῖκα θ' ἀλλάξῃ ἄντρα ὅπως ἀλλάζει ρόμπα, κι ὁ ἄντρας θ' ἀλλάξῃ γυναῖκα ὅπως ἀλλάζει πουκάμισο. Τὰ διαζύγια αὐξάνουν, γίναμε Σικάγο. «*Αὐτοῦ ἀκούετε*» σημαίνει **ὄχι διαζύγιο**.

● Παραγγέλλει ἀκόμα ὁ Χριστὸς στὸ ἀντρόγυνο, νὰ γεννοῦν παιδιά. Καὶ γεννοῦσαν ἄλλοτε, κ' ἦταν εὐλογημένη τότε ἡ πατρίδα μας. Πήγαινες μέσα στὰ σπίτια κ' ἔβλεπες πέντε, ἕξι, ἑπτὰ, ὀχτώ, ἐννιά παιδιά. Τώρα διαπράττεται τὸ μεγαλύτερο ἔγκλημα· σκοτώνουν τὰ παιδιά! Κι ὁποῖος σκοτώνει παιδί μέσα στὴν κοιλία τῆς μάνας, αὐτὸς εἶνε σὰ νὰ σκοτώνη τὸ Χριστό. Καὶ ἐνῶ σὲ ἄλλα κράτη ἡ ἔκτρωσις τιμωρεῖται, σ' ἐμᾶς θεωρεῖται ἀθῶο πρᾶγμα. Καὶ μόνο γιὰ τὶς ἐκτρώσεις θὰ ἔρθῃ μεγάλη τιμωρία ἀπ' τὸ Θεό. Φτάσαμε νὰ ἔχουμε 400.000 ἐκτρώσεις τὸ χρόνο. Σβήνει τὸ ἱστορικὸ αὐτὸ ἔθνος, δὲν ὑπάρχει πλέον ἀνανέωσις. Αὐτὸ εἶνε ἔγκλημα τῶν ἐγγραμμάτων. Κ'

ἔσεῖς, πού εἴστε στὴν ἐκκλησία, δολοφόνοι εἴστε. Ὁ πατέρας καὶ ὁ παπποῦς σας ἔκανε πέντε, ἕξι, ἑπτὰ, ὀχτῶ παιδιά· ἐσεῖς δύο, δύο, δύο. Ὅσο καὶ νὰ κηρύττουμε καὶ νὰ διαμαρτυρώμεθα, εἴμεθα «*φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ*» (Ἠσ. 40,3· Ἰωάν. 1,23). «*Αὐτοῦ ἀκούετε*» σημαίνει **ὄχι ἔκτρωσις**.

● Ὁ Χριστὸς ἐπίσης διδάξε ὅτι, ἂν ὡς ἄνθρωποι ἀμαρτήσουμε, νὰ τρέχουμε στὸν πνευματικὸ γιὰ νὰ λάβουμε συγχώρησι. Ὅπως αὐτὸς πού δὲν εἶνε βαπτισμένος δὲν εἶνε Χριστιανός, ἔτσι κι αὐτὸς πού δὲν ἐξομολογεῖται δὲν εἶνε Χριστιανός. Καὶ δυστυχῶς ἐλάχιστοι ἔρχονται στὴν ἐξομολόγησι, μόνο μερικὲς γυναῖκες καὶ μικρὰ παιδιά. Ἄντρες;... «*Αὐτοῦ ἀκούετε*» σημαίνει **μετανοεῖτε καὶ ἐξομολογεῖσθε**.

* * *

Μὲ πόνο, ἀγαπητοί μου, διαπιστώνουμε ὅτι τὸ «*Αὐτοῦ ἀκούετε*» ἐφαρμόζεται σήμερα **...ἀπὸ τὴν ἀνάποδη**. Ὑπάρχει προφητεία πού λέει ὅτι, ἂν δὲν ἀκοῦμε τὸ Χριστό, θ' ἀκούσουμε κάποιον ἄλλο (πρβλ. Ἰωάν. 5,43). Τώρα ποιὸν ἀκοῦνε; Ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλὸς εἶχε πεῖ, ὅτι σὲ χρόνια διαφθορᾶς καὶ ἀπιστίας ὁ διάβολος θὰ βγάλῃ ἓνα κουτὶ μὲ τὸ ὁποῖο θὰ τρελλάνῃ τὴν ἀνθρωπότητα. Καὶ τὸ κουτὶ αὐτὸ εἶνε ἡ **τηλεόρασι**. Ὡρες ὀλόκληρες ἀκοῦνε ἐκεῖ ὅ,τι αἰσchrὸ καὶ διεφθαρμένο. Αὐτιά γιὰ τὸ διάβολο ἔχουμε, αὐτιά γιὰ τὸ Θεὸ δὲν ἔχουμε. Κλείσαμε τὰ αὐτιά μας πλέον στὸ Χριστό. Γι' αὐτὸ θὰ ἔρθῃ μεγάλη συμφορά, ὅπως στὴν ἐποχὴ τοῦ Λῶτ στὰ Σόδομα καὶ Γόμορρα. Μέχρι πότε θὰ μᾶς ἀνέχεται καὶ θὰ μᾶς συγχωρῇ ὁ Θεός; Τί ὑπολείπεται; **Νὰ μετανοήσουμε**.

Δώστε μου μιὰ οἰκογένεια πού σηκώνονται τὸ πρωῖ μὲ προσευχὴ, διαβάζουν Εὐαγγέλιο, γεννοῦν παιδιά καὶ τ' ἀνατρέφουν κατὰ Θεόν. Δώστε μου ἓνα χωριὸ πού οἱ κάτοικοι ἐργάζονται Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη, Πέμπτη, Παρασκευὴ, Σάββατο, καὶ τὴν Κυριακὴ τρέχουν ὅλοι στὴν ἐκκλησία. Ἔτσι ἐφαρμόζεται τὸ «*Αὐτοῦ ἀκούετε*». Ἄν ἡ πατρίδα μας ἀκούγε τὸ Χριστό, θὰ ἦταν ἡ πιὸ **εὐλογημένη χώρα**.

Εἶθε ὁ Θεὸς νὰ μᾶς ἐλεήσῃ. Ἄς ἀκούσουμε τὰ λόγια αὐτά, ἄς μετανοήσουμε, ἄς ἐπιστρέψουμε στὸ Θεό, καὶ τότε πάλι θὰ λάμψῃ παντοῦ φῶς θαβῶριο· τότε καὶ ἡ οἰκογένεια θὰ μεταμορφωθῇ, καὶ τὸ σχολεῖο θὰ μεταμορφωθῇ, καὶ ὁ στρατὸς θὰ μεταμορφωθῇ, **ὅλα θὰ φωτισθοῦν ἀπὸ τὴ λάμψι τοῦ Σωτῆρος**.

Ὁ Θεὸς νὰ εἶνε μαζί σας.

† ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος